

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Συνεισέφερον ὑπὲρ τοῦ Ἑρμού Σταυροῦ:

Ὁ ἐν Τάντα τῆς Αἰγύπτου φιλόπατρις Ἑλλήν κ. Βασαάνης λίρας 1,000.

Οἱ ἐν Γιουργέβω Ἕλληνες φρ. 14,400.

Οἱ ἐν Κραϊώβω Ἕλληνες φρ. 2,000.

Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος «Μένανδρος» φρ. 1,900, προῖον μιᾶς θεατρικῆς παραστάσεως.

Ἡ ἐν Σλάτινα κυρία Μαρία Πολυχρόνη κινώτιον πληρὲς εἰδῶν νοσηλείας, ἀξίας φρ. 1,200.

Ἡ ἐν Καίρῳ ἑλληνικὴ μασσωνικὴ λέσχη «Μαραθῶν» φρ. 1,000.

Ἡ ἐν Τήνῳ ἱερὰ Μονὴ τῆς Εὐαγγελιστρίας δραχ. 250 καὶ ὁ δῆμος Τηνίων δραχ. 100.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν Λειψίᾳ ἐξεδόθη ἄρτι παρὰ τῶν ἐκδοτῶν Breitkopf καὶ Härtel «Νεοελληνικὴ γραμματικὴ» (Neugriechische Grammatik) χάριν τῶν Γερμανῶν, πεπλουτισμένη διὰ πολλῶν φράσεων, ἐμφανισῶν τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου μέχρι σήμερον. Τὸ ἔργον τοῦτο συνετάχθη κατὰ τὸ ἀγγλικὸν «Handbook to Modern Greek by Edg. Vincent and T. G. Dickson» ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ Daniel Sanders, ἐπαυξήθη δὲ καὶ βελτιώθη ὅπως ἐπαρκῆ εἰς τὰς ἐν Γερμανίᾳ χρήσεις, σκοπὸν προτίθεται τὴν ὅσον ἐνεστί πληρεστέραν διὰ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ἐν Γερμανίᾳ, καὶ ἀπευθύνεται κυρίως πρὸς τοὺς φιλολόγους καὶ τοὺς καθηγητάς τῆς μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Ἐπιτηδεύθη δὲ τὸ βιβλίον κατὰ τὴν εἰς τὴν γερμανικὴν μετάφρασιν αὐτοῦ διὰ σπουδαίων προσθηκῶν, ὧν ἀξιολογώτερά εἰνε ἡ διήγησις τοῦ «Νάθαν» τοῦ Λέσιγγ, παραληφθεῖσα ἐκ τῆς ἐξαιρέτου μεταφράσεως τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἡμετέρου πρεσβετοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παραδειγμάτων ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ὥραιων «Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου» τοῦ Αἰμυλίου Ρ. Ραγκαβῆ.

Ἐν Βερολίῳ ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς τῆς ἐποχῆς ἐκ 223 σελίδων μετάφρασις λίαν ἐπιτυχὴς ἑλεγκτῶν προϋπόντων τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως ὑπὸ τοῦ κ. Ζέμα. Τὸ σύγγραμμα εἶνε πεπλουτισμένον διὰ προλόγου περὶ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας καὶ διὰ βιογραφικῶν σημειώσεων περὶ τῶν διαφόρων ποιητῶν.

Ὁ πρὸ μικροῦ ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας γνωστὸς συντάκτης τοῦ «Journal des Débats» κ. Gabriel Charmes δημοσιεύει ἐν τῇ «Revue des deux Mondes» τῆς 1 Φεβρουαρίου μακρὰν διατριβὴν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Une excursion à Athènes».

Ἡ κυρία Juliette Lamber δημοσιεύει ἐν τῷ τεύχει τῆς 1 Φεβρουαρίου τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκδομένης «Nouvelle Revue» τέταρτον ἄρθρον αὐτῆς περὶ τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων ποιητῶν.

Ἡ ἡγεμονὶς τῆς Ῥωμουνίας Ἐλισάβετ ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος γερμανιστῆ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Carmen Sylvia ἐπικὸν ποίημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Σαπφώ». Τὸ ἔργον τοῦτο δὲν εἶνε τὸ πρῶτον, ὅπερ ἡ μουσικογραφία ἡγεμονίας ἐδημοσίευσεν, διότι καὶ ἄλλα αὐτῆς ἔργα ἐν Ῥωμουνικῇ καὶ γερμανικῇ γλώσσῃ εἶνε πρὸ πολλοῦ γνωστὰ εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον.

Ἐν Παρίσιος ἀπεβίωσεν ἄρτι ὁ Μιχαὴλ Masson, γνωστὸς μυθιστοριογράφος καὶ δραματικὸς ποιητής. Ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἐγεννήθη τῷ 1800, κατὰ δὲ τὰ πρῶτα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη ὑπῆρξε διαδοχικῶς ὑπηρέτης καφενείου, ὑπάλληλος βιβλιοπωλείου, ὑποκριτὴς θεάτρου καὶ λιθοξόος, συγχρόνως δὲ παρηκολούθει μετὰ ζήλου διὰ μέσου τῶν διαφόρων τούτων ἐπαγγελμάτων φιλολογικὰς μελέτας. πρὸς ἃς ἡθλάνετο ἀκάθεκτον κλίσιν. Ἀμα κατὰρτισθεὶς ἱκανῶς κατέλιπε τὸ ἐργαστήριον, ἐν ᾧ εἰργάζετο, καὶ προσελήφθη

ὡς συνεργάτης εἰς τὴν ἐφημερίδα «Figaro» καὶ εἰς τινὰς ἄλλας, ἐν αἷς διεκρίθη ἀμέσως διὰ τῶν γλαφυρῶν καὶ εὐφωδῶν αὐτοῦ ἄρθρων. Ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ ὁ Masson ἀπέκτησε μεγάλῃν ὀδύνην, διὰ τὴν ἡθικότητα μάλιστα τῶν ἔργων αὐτοῦ. Διεκρίθη δὲ πρὸ πάντων ἐν τῷ δράματι, ὅπερ ἐκαλλιέργησεν τελευταίον, διὰ τὴν ἐπιτυχὴ πλοκὴν καὶ λύσιν, ἣν κατώρθωσεν ἐν ταῖς ἐργαίαις του.

Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐπιτυχέστερα θεωροῦνται «Les Romans de la famille», «Ὁ ἀκάνθινος στέφανος», καὶ τὰ δράματα «Marceau», «Les Orphelins du Pont Notre Dame» καὶ «Marianne», ἅτινα μεγάλως ἐπευφημήθησαν κατὰ τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν.

Τουρκικῇ τις ἐφημερίς ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ πόλει Mahred τῆς Ἀραβίας ἀνεκαλύφθησαν σπουδαῖαι ἀρχαιοτάτης. Μεταξὺ ἄλλων ἐσκάτως εὐρέθησαν ἀργυρὰ νομίσματα τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως Σολομώντος, ἅτινα φέρουσιν ἀποτυπωμένας μορφὰς ἀνθρώπων, πτηνῶν καὶ ἄλλων ζώων.

Ἐκ Καίρου τηλεγραφοῦσιν εἰς τὴν γερμανικὴν ἐφημερίδα «Vossische Zeitung» ὅτι πλησίον τῆς Σατζαράχ, πρὸς ἄκρον τοῦ μέρους ἔνθα ἔκειτο ἡ Μέμφις, ἐξεκάλυψαν δύο πυραμίδες, αἵτινες εἶχον κατασκευασθῇ ὑπὸ δύο βασιλέων τῆς ἑκτῆς δυναστείας, καὶ ὧν αἱ ἐσωτερικαὶ προσόψεις εἰσὶ κεκαλυμμέναι ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων ἐπιγραφῶν. Προστίθεται ὅτι ἡ ἀνακάλυψις αὕτη εἶνε μεγίστης σπουδαίας τῆς ὑπὸ ἐπιστημονικῇ ἐποφῇ.

Κατὰ τινὰ Ῥωσικὴν ἐφημερίδα πρὸ τινος ἐν τῇ Ἀζοφικῇ θαλάσῃ εἰς ἀπόστασιν 150 περίπου ὀργυίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς καὶ ἀπὸ βάθους μιᾶς καὶ ἡμισείας ὀργυιάς ἀνέδυσεν νηὸς τις, ἔχουσα 20 ὀργυίων μήκος καὶ ἴσον πλάτος, ὑπερέχουσα δὲ ἱκανῶς τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Τῆς ἀναδόσεως τῆς νήσου προηγήθη ἡφαιστεϊδὴς ἔκρηξις, καθ' ἣν ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης ἐξεσπενδονήθησαν εἰς ἱκανὸν ὕψος λίθοι καὶ πηλός, ταυτοχρόνως δὲ ἐγένετο ἐν τῇ ἀκτῇ εὐρὺ χάσμα 100 ὀργυίων μήκους. Ἡ ἀνάδυσις τῆς νήσου ταύτης συνδέεται πρὸς τὴν οὐχὶ πολὺ πρότερον συμβῆσαν ἀνύψωσιν μικροῦ λόφου ἐν τῇ ἐκτῇ δι' ἐξάρσεως τοῦ ἐδάφους εἰς μικρὸν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἀπόστασιν. Ὅτε ἐσχηματίζετο ὁ λόφος οὗτος παρετρήθη βρασμός τις τῶν ὑδάτων παρακειμένης τινὸς λίμνης, τὸ δὲ φαινόμενον τοῦτο παρετρήθη καὶ κατὰ τὴν ἀνάδυσιν τῆς νήσου, καθ' ἣν μάλιστα καὶ ἀνυψώθη ἔτι ὀλίγον ὁ λόφος. Ἐκτοτε δὲ ἔμεινεν ἀκίνητος.

Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ὡς ἀναγκαῖον μέρος τῆς ἀγωγῆς τῶν νεανίδων, καὶ αὐτῶν τῶν ἀνωτέρας περὶ τῆς ἀνθρωπίνης καὶ ἡθικῆς ἀγωγῆς σπουδῆς τῆς μαγειρικῆς. Πρὸς τοῦτο ὑπάρχουσι κατὰ στήματα ἴδια, ἐν οἷς νεάνιδες εὐπορωτάτων οἰκογενειῶν λαμβάνουσιν ἰδιαίτερα μαθήματα εἰς τὴν τέχνην ταύτην εἰς τὰ καταστήματα δὲ ταῦτα διδάσκονται τὴν μαγειρικὴν καὶ αἱ γυναῖκες καὶ θυγατέρες τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Τὰ μαθήματα κανονίζονται κατὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τοὺς πόρους τῶν οἰκογενειῶν, εἰς ἃς ἀνήκουσιν αἱ μαθήτριαι. Εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τὸ σχολεῖον διδάσκει τὰ στοιχειωδέστερα, τούτεστι πῶς νὰ ἐφύγῃσι τὸ κρέας, νὰ παρασκευάζωσι τὰ χορταρικά, νὰ βράζωσι τὸ τέϊον, τὸν καφέ, πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἄρτου. Ἐπειτα ὑπάρχει ἀνώτερον τμήμα, ἐν ᾧ διδάσκειται ἡ κατασκευὴ τῶν συνθέτων ὀσίων, τῶν ποικίλων καρυκευμάτων καὶ ἐμβαμμάτων. Ἐν Βοστώνῃ δὲ τῆς Ἀμερικῆς ἀπᾶς τῆς ἐβδομάδος αἱ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις ἀνήκουσαι μαθήτριαι συνέρχονται ἐν τῷ καταστήματι, ἔνθα συνεργάζονται εἰς τὴν παρασκευὴν γεύματος τελείου, εἰς ὃ ἐκάστη τῶν μαθητριῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλέσῃ ἕνα τῶν συγγενῶν της, ἕνα ἐπιδείξῃ οὕτω τὰς προσόδους, ἃς ἐπέτελεσεν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς τοσοῦτον ἀναγκαίας ταύτης τέχνης εἰς πᾶσαν μέλλουσαν οἰκοδόμησιν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεδόθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 4293 νέα συγγράμματα, ἐγένοντο δὲ καὶ 1415 νέαι ἐκδόσεις προὔπαρχόντων συγγραμμάτων.

Ἐν Ἀδελαΐδι τῆς μεσημβρινῆς Αὐστραλίας κατετέθη πρὸ τινος ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ ὁ θεμέλιος λίθος μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομήματος, ὅπερ θέλει χρησιμεύει ὡς Βιβλιοθήκη Μουσείον καὶ Πινακοθήκη, καὶ δι' ὃ θέλουσι δαπανηθῇ περὶ

τά 2,500,000 φράγκων. Ἡ βιβλιοθήκη περιλαμβάνει ἤδη ἱκανὰς χιλιάδας τόμων, πρὸς πλουτισμὸν δ' αὐτῆς λαμβάνει παρὰ τοῦ κράτους ἐτησίον ἐπίδομα 50,000 φράγκων.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀύγουστον θέλει συνέλθει ἐν Λονδίνῳ διεθνὲς ἱατρικὸν Συνέδριον, οὗ τινος αἱ ἐργασίαι θέλουσι διαρκέσει ἀπὸ 3-9 τοῦ μηνὸς ἐκείνου. Ἐπιτροπὴ τις καθηρτίσθη ἤδη διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας, ἧς προΐστανται ὁ σὺρ J. Paget καὶ ὁ William Mac Cormack.

— Ὡσαύτως ἐν τῇ βρετανικῇ πρωτεύουσῃ γεννιέται ἐφέτος διεθνὲς ἐκθεσις ἐρίων καὶ τῶν ἐκ τούτων κατασκευαζομένων βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ ἄλλων συγγενῶν εἰδῶν. Ἡ ἐκθεσις αὕτη γεννιέται ἐν τῷ Κρυσταλλίνῳ Παλατίῳ καὶ διαρκέσει ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μέχρις Ὀκτωβρίου.

— Ἡ βιβλιογραφικὴ ἐφημερίς τῆς Νέας Ὑόρκης «Library Journal» δημοσιεύει περίεργον στατιστικὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑπαρχουσῶν δημοσίων βιβλιοθηκῶν. Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης ἡ Αὐστρία εἶνε ἡ κατέχουσα τὸν μεγαλύτερον πλοῦτον εἰς βιβλία, διότι ἔχει 577 βιβλιοθηκὰς, περιλαμβανοῦσας 5,475,798 τόμους, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν χειρογράφων. Ἐκ τῶν ἄλλων κρατῶν τῆς Εὐρώπης ἡ Ἰταλία ἔχει βιβλιοθηκὰς 493, περιλαμβανοῦσας 4,349,281 τόμους καὶ 330,570 χειρογραφα· ἡ Πρωσία 398 βιβλιοθηκὰς μετὰ 2,640,490 τόμων καὶ 58,000 χειρογράφων· ἡ Μεγάλη Βρετανία 200 βιβλιοθηκὰς μετὰ 2,871,493 τόμων καὶ 26,000 χειρογράφων. Ἡ Γαλλία, κατὰ τὴν αὐτὴν πᾶντοτε πηγὴν, ἔχει 500 βιβλιοθηκὰς, περιλαμβανοῦσας 4,598,000 τόμους καὶ 135,000 χειρογραφα, ἡ δὲ Ῥωσία ἔχει μόνον 145 βιβλιοθηκὰς μετὰ 952,000 τόμων καὶ 24,300 χειρογράφων.

Ἡ Βαυαρία εἶνε ἡ σχετικῶς πλησιάζουσα πρὸς τὴν Αὐστρίαν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναλογίαν τῶν βιβλίων πρὸς τοὺς κατοίκους· ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὑπάρχουσιν 160 βιβλιοθηκαὶ μετὰ 1,368,500 τόμων καὶ 24,000 χειρογράφων.

Ἐξετάζων τις τὴν τῶν βιβλιοθηκῶν καθ' ἑκάστην, εὐρίσκει ὅτι ἡ σημαντικωτέρα πασῶν εἶνε ἡ ἐν Παρισίοις Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη, περιέχουσα 2,078,000 τόμων, ἥτοι τοὺς ἡμίσεις τῶν περιεχομένων ἐν ἀπάσαις ταῖς 500 βιβλιοθηκαῖς τῆς Γαλλίας. Μετὰ ταύτην ἔρχεται ἡ βιβλιοθήκη τοῦ ἐν Λονδίῳ «Βρετανικοῦ Μουσείου», περιέχουσα 1 ἐκατομύριον τόμων· εἴτα ἡ Βασιλικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Μονάχου μετὰ 800,000 τόμων, ἡ τοῦ Τουρίνου 700,000, ἡ τῆς Δρέσδης 500, ἡ τῆς Βιέννης 420,000.

Ὑπάρχουσι δὲ καὶ πανεπιστήμια, κεκτημένα ἀξιολόγους βιβλιοθηκὰς. Οὕτω τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχει βιβλιοθήκην μετὰ 300,000 τόμων· τὸν αὐτὸν δ' ἀριθμὸν ἔχει καὶ ἡ τοῦ τῆς Ἀϊδελεβέργης ἐν Γερμανίᾳ. Ἡ τοῦ πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν ἔχει μόνον 90,000 τόμους.

Ἡ τοῦ Βατικανοῦ βιβλιοθήκη ἐν Ῥώμῃ εἶνε σχετικῶς οὐχὶ τόσον πλουσία κατὰ τὴν ἐντυπα βιβλία, περιλαμβανούσα τοιαῦτα μόνον 30,000· πλὴν τούτων ὅμως ἐγκλείει καὶ 25,000 χειρογράφων.

— Ἡ Στοκόλμη εἶνε μία τῶν πρώτων πόλεων τῆς Εὐρώπης, ἥτις ἀπέκτισε τακτικὸν σύμπλεγμα τηλεφώνου, ὅπερ μετ' ὀλίγον θέλει παραδοθῆ εἰς χρῆσιν τοῦ δημοσίου. Ἐν αὐτῇ καθηρτίσθη τηλεφωνικὴ μετοχικὴ ἑταιρία, ἥτις ἐπρομήθευσεν ἑκάστην οἰκίαν μετόχου διὰ τηλεφώνου, καὶ συνέδεσεν αὐτὰς διὰ τηλεφωνικῶν συρμάτων πρὸς τὸ κεντρικὸν κατὰστήμα, οὕτω δὲ δύνανται οἱ ἐν αὐταῖς νὰ διαλέγωνται πρὸς ἀλλήλους ὁπόταν θέλωσι. Τὸ κεντρικὸν κατὰστήμα εὐρίσκεται ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως, ἐν αὐτῷ δὲ κατεσκευάσθη πύργος, εἰς ὃν συνέρχονται πάντα τὰ σύρματα ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον βεβαιούται ὅτι ἐπιτυγχάνεται ἄνευ δυσκολίας διὰ συνδυασμοῦ τῶν διαφορῶν συρμάτων νὰ ἐξυπηρετῶνται ταυτοχρόνως καὶ οἱ 300 νῦν συνδρομῇ τῆς ἑταιρίας. Ἡ ἐτησίᾳ συνδρομὴ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας εἶνε 200 κορώναι (περὶ τὰ 250 φράγκα).

— Τὸ ζήτημα τῆς διοργανώσεως παγκοσμίου ἐκθέσεως κατὰ τὸ 1883 ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀνακινεῖται ζωηρῶς ἐν Ἀμερικῇ. Τὰ μέλη τῆς ἐθνικῆς ἑπιτροπῆς, ἥτις θέλει προτασθαι τῆς ἐπιχειρήσεως, ὡς ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν ἐν Φιλαδελφείᾳ τῷ 1876 ἐκθεσιν, συνήλθον εἰς πρώτην συνεδρίασιν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Ἐν πάσῃ πολιτείᾳ τῆς Ὁμοσπονδίας ὁ διοικητὴς ἐξέλεξε δύο ἐπιτρόπους καὶ δύο ἀναπληρωτάς, πάντες δὲ οὗτοι συναποτελοῦσι τὴν ἐιρημένην ἐπιτροπὴν. Οἱ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ συνελθόντες ἐπιτροποὶ ἀντεπροσώπευον ἕκαστοι ἐξ μόνον Πολιτείας, ἐγένετο δὲ κατ' αὐτὴν ἀνταλλαγὴ μόνον ἰδεῶν ἐπὶ τοῦ μελετωμένου ἔργου, καθ' ἣν εἰς πολλοὺς λόγους κατεδείχθη μετὰ ἀλλή τάσις πρὸς συνδιαλλαγὴν μεταξὺ τῶν βορείων καὶ τῶν νοτίων Πολιτειῶν.

— Ἐν τῇ γαλλικῇ πόλει Βρέστῃ ἐγένοντο πρὸ τινος πολλὰ ἀπόπειραι πρὸς διαβίβασιν τῆς φωνῆς δι' ὑποβρυχίου σύρματος, καθ' ἣς ἐδοκιμάσθησαν διάφορα τηλέφωνα. Αἱ ἀπόπειραι αὗται ἀνέδειξαν ἀνώτερον πάντων τὸ τηλέφωνον τοῦ Hertz, δι' οὗ κατωρθώθη συνδιάλεξις μεταξὺ Βρέστης καὶ Penzance διὰ τοῦ ὑποβρυχίου καλωδίου τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς ἀπόστασιν 300 χιλιομέτρων.

Ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη ἐν Κόθων ὠραιότητα κεφαλῇ Ἀφροδίτης, μεγίστην ἔχουσα ὁμοιότητα πρὸς τὴν τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, μέγεθος δὲ ὀλίγον τι μικρότερον τοῦ φυσικοῦ καὶ διατηρουμένη ἐν καλλίστῃ καταστάσει. Ἡ κεφαλὴ αὕτη μετεκοιμήθη εἰς Σύρον.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιθεώρησις πολιτικὴ καὶ φιλολογικὴ» ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἐνταῦθα ἑδδομαδιαῖον περιοδικὸν φύλλον ἐκ 16 σελίδων σχήματος μεγάλου ὀγδόου.

Ἐξεδόθησαν ἄρτι νέαι ἐφημερίδες ἐνταῦθα μὲν ἡ «Δούλη Ἑλλάς», ἐν Σίφῳ δὲ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ ἑδδομαδιαία ἐφημερίς.

— Ἐπίσης ἤρξατο ἐνταῦθα ἐκδιδόμενη καθ' ἑκάστην εἰς μικρὸν σχῆμα ἡ «Νέα Ἑλλάς», ἐφημερίς τέως δις τῆς ἑβδομάδος ἐκδιδόμενη.

ΒΙΒΛΙΑ

2302. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὰν. Ἔτος Γ'. Τόμος ΙΑ', 8 Φεβρουαρίου 1881. Ἀριθ. 267 (215). Λεπτά 20. Ἀθῆναι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἑρρίκος Σλειμαν. (Αὐτοβιογραφία). — Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἑδμόνδου δὲ Ἀμίκις. Μετάφ. ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Ἄριστος Πάγος ὑπὸ Κ. Παπαμιχαλοπούλου. — Πρόωρος διανοητικὴ ἀνάπτυξις. — Μορμόνων ἔθιμα. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑδδομάδα.

2303. Φλοῦσθοι, ποιήματα ὑπὸ Ἀνδρέου Μαρτζώκη. 1880. Ἐν Ζακύνθῳ, βιβλιοπωλεῖον Ν. Κερνατσά. 8^{ον}, σ. 80. Τιμᾶται φρ. 2.

2304. Συλλογὴ βίων ἀρχαίων Ἑλλήνων πεζογράφων καὶ ποιητῶν ὑπὸ Δ. Πανταζῆ. Ἐκδοσις πέμπτη, ἐπιρρυθμμένη καὶ διωρθωμένη καὶ μετ' εἰκόνας ἐκδομένη. Ἐν Ἀθῆναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ, 14, ὁδὸς Νίκης, ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1881. 12^{ον}, σελ. 287. Τιμᾶται δραχ. ν. 3.

2305. Κανονισμὸς τοῦ νομικοῦ Συλλόγου «Σόλωνος». Ἀθῆναι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἑρμοῦ» (παρὰ τὴν ὁδὸν Μουστῶν, ἀρ. 2). 1881. 8^{ον}, σελ. 20.

2306. Περὶ τῆς ἀληθοῦς πατρὸς τοῦ ἐξάρχου καλλιτέχνου Πασιονίου ὑπὸ Μαργαρίτου Γ. Δήμιτσα, διευθυντοῦ ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου καὶ καθηγητοῦ τῆς γεωγραφίας ἐν τῷ Ἀρσακείῳ. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Π. Ἰασμιδίου, 1881. 8^{ον}, σελ. 24.

2307. Letteratura Greca moderna. — Aristotele Valaoritis. Nota del S. C. prof. Giovanni Canina, letta al R. Istituto Lombardo nell'adunanza del 2 dicembre 1880. 8^{ον}, p. 12.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΦΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ.

Ἑθνικὸν μουσεῖον τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Δευτέρα — Τετάρτη — Παρασκευή.

9-12 π. μ. καὶ Κυριακὴ 2-4 μ. μ.

Συλλογὴ Μυκηναίων ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.

Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον.

2-4 μ. μ. (τὸν χειμῶνα), 4-6 μ. μ. (τὸ θέρος).

Μουσεῖον ἐν τῷ Βαρθολαίῳ.

Δευτέρα — Τετάρτη — Παρασκευή.

2-4 μ. μ. (τὸν χειμῶνα), 3-5 μ. μ. (τὸ θέρος).

Μουσεῖον ἐν τῇ Ἀκροπόλει.

Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον.

3-5 μ. μ.

Φυσιογραφικὸν μουσεῖον ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ.

Τετάρτη — Σάββατον. 9-12 π. μ.